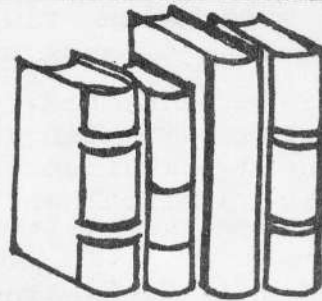

NÄYTEIKKUNA

LEUPOLT, Martin. Some Considerations on the Nature of Information. International Forum on Information/Documentation 3 (3) 1978, 29-34.

Artikkelissaan Leupolt pohtii termin "informaatio" mahdollisimman objektiivista ja relevanttia määrittelyä lähtien dialektisen materialismin pohjalta. Hänen mielestään informaatio tulisi määritellä (vastaanottaja)järjestelmän "organisointuneisuuden asteena (kompleksisuutena)", jonka on saanut aikaan toisen (informaatiolähde)järjestelmän sille siirtämä "organisointuneisuuden aste". Informaatio määritellään siten informaatioprosessin tuloksena. Tässä prosessissa on erotettavissa erilaisia puolia, kuten semioottisia, heijastuskäsitettä sekä prosessin tarkkailua koskevia näkökohtia. Eri semanttisilla tasoilla ilmenevät ja eri spesifiien yksiköiden tuottamat informaatioprosessit käsitetään toisistaan polveutuviksi muodoiksi, kuten esimerkiksi "dokumentografiset ja dokumentalistiset" prosessit (huom. organisointuneisuuden taso).

Artikkelin määrittelyt on tehty saksalaisen tarkasti ja systemaattisesti, teksti vaatii jonkin verran pohjatietoja heijastusteoriasta. Kokonaisuudessaan ottaen Leupolt tuo informaatiokäsitteen määritelmillään keskusteluun mielenkiintoisen filosofisen ulottuvuuden.

D.J. FOSKETT: Kirjastotiede ja informatiikka kehittyvänä tieteenalana - koulutuksellisia näkökohtia

UDK:n tieteellinen julkaisusarja n:o 6, Tampere 1979

UDK:n tieteellisen julkaisusarjan uusin sisältää sarjan lukijoille jo ennestään tutun D.J. Foskettin vuoden 1972 syyskuussa FID:n seminaarissa Vezpremissä, Unkarissa pitämän esitelmän, joka seuraavana vuonna julkaistiin Journal of Librarianshipin n:ossa 5 (3) otsikolla "Information science as an emergent discipline - educational aspects".

Foskett tarkastelee tässä kannanotossaan jo pitkään jatkuneeseen keskusteluun kirjastonhoitajien ja informaatikoiden koulutuksesta informaatiotieteilijän (käsite sulkee sisäänsä sekä kirjastonhoitajat että informaatioasiantuntijat) ammatin luonnetta ja hahmottelee omia ajatuksiaan alan koulutussuunnitelman luonteesta ja suhteuttaa sen siihen yhteiskunnalliseen tilanteeseen, jossa alalla tällä hetkellä työskentelevät ovat informaatiotieteilijöinä ja kasvattajina.

Tässä tarkastelussa keskeiseksi nousee teorian ja käytännön suhde koulutusohjelmassa josta johdonmukaisesti seuraa tietokoneiden oikean roolin osoittaminen. Foskettin mukaan opiskelijoille olisi koulutuksessa annettava edellytykset ymmärtää teknologian mahdollisuudet ja rajoitukset yhteiskunnallisesti tavoitteleminen arvoisten päämäärien saavuttamiseksi, jotta teknologia ei pääsisi sane-

lemaan tavoitteita. Näistä päämääristä Foskett pitää keskeisimpänä käyttäjien todellisten tarpeiden tyydyttämistä taloudellisesti ja tehokkaasti. Koulutuksemme ei saisi enää olla "ammattikoulutusta teknisissä taidoissa, vaan "kasvatuksellista" sanan todellisessa merkityksessä: ihmisen ajatuksen viljelyä niin, että se pystyy luotettavaan arvosteluun työmme kaikkien puolien syvällisen ymmärtämisen pohjalta."

G. WERSIG & U. NEVELING, Informaatiotiedettä kiinnostavat ilmiöt. UDK ry:n tieteellinen julkaisusarja n:o 7. Tampere 1979.

Länsi-Berliinin Freie Univärsitätissä työskentelevien tutkijoiden Gernot Wersigin ja Ulrich Nevelingin esitys käsittelee informaation ja ns. informaatiotieteen erilaisia eksplisiittisiä ja implisiittisiä määritelmiä niiden historiallisen kehityksen pohjalta. He pyrkivät osoittamaan miten eri käsitykset informaatiotieteestä liittyvät toisiinsa tieteenaloihin ja ehdottavat lopuksi informaation määritelmää, joka perustuu yhteiskunnalliselle tarpeelle. - Esitelmä on alunperin pidetty kesällä 1975 kansainvälisessä seminaarissa Englannissa, ja julkaistu lehdessä The Information Scientist, 9 (4) 1975, 127-140. Esitelmä julkaistaan Wersigin helmikuussa 1979 sarjaamme varten korjaamana laitoksena, ja sen on suomentanut Matti Pusa.

MILLOIN SANAT MUUTTUVAT TEOIKSI ?

Toista vuotta ollaan jo keskusteltu kirjastotieteen ja informatiikan alan tieteellisen aikakauslehden perustamisesta maamme. Useat seurat ja yhdistykset ovat ottaneet kantaa asiaan, kukin tieteenkin omassa pienessä piirissään. Mitään konkreettista ei ole tapahtunut.

Tai jotain sentään. 4.4.1979 klo 17.00 ravintola Voiman kabinetissa kokoontui UDK:n koollekutsuma neuvottelukokous aiheita käsittelemään. Paikalla olivat Irmeli Hovi (Suomen kirjastoseura), Arja-Riitta Haarala (Suomen kirjallisuuspalvelun seura), Jukka Salminen (Kirjastopalvelu), Marjatta Okko (kirjastotieteen & informatiikan laitos), Anneli Veilahti (Suomen tieteellinen kirjastoseura) sekä epäluukuinen joukko UDK-laisia. Ja jotta sana tulisi lihaksi, päätettiin muodostaa työryhmä joka konkretisoisi pyrkimyksemme.

Siitä on siis jo kuukausi. Työryhmään ei ole vielä nimitetty kuin neljän yhteisön jäsenet (SKS: L.Teinilä, A.Perälä, UDK: J.Tuormaa, STKS: A.Veilahti, TaY: M.Okko). Odotamme toimintaa ja tekoja! Toivottavasti syksyllä asiasta voi jo kertoa tosi uutisia.

Kannanotto kirjasto- ja informaatioalan koulutussuunnitelmista Joensuussa

Kirjasto- ja informaatioalan nykyinen koulutustilanne Suomessa on kirjava. Ainoa akateeminen koulutuspiiste on Tampereella, kirjasto-tutkinnon tai vastaavan tasoista opetusta saa kahdessa ruotsinkielisessä ja useissa suomenkielisisissä paikoissa. Opetus- ja tutkimus-resurssit ovat kuitenkin erittäin niukat ja koulutuksesta pääasiallisesti vastaava Tampereen yliopiston kirjastotieteen ja informatiikan laitos toimii kuuden opettajan voimin - näistä vain yksi on tutkijavirka. Opiskelijoita on opettajaa kohden pääaineessa yhteensä 45.

Alamme on akateemisena alana uusi ja siksi erityistä huolta on kannettava tutkimuksen kehittämisestä. Ainoa tae tutkimuksen edistymiselle on Tampereen koulutuspiisteen monipuolinen parantaminen. Tutkimusta ja koulutusta on edelleen kehitettävä yhteydessä toisiinsa.

Kirjasto- ja informaatioalan korkeimman koulutuksen hajauttaminen on ollut enemmän tai vähemmän suunnitteilla usean vuoden ajan. Nyt on tietoomme tullut, että Joensuun korkeakoulu on voimakkaasti hankkimassa uusia opetusaloja, niiden joukossa kirjastotiedettä ja informatiikkaa. Nämä hankkeet ovat olleet myötätulessa eikä esim. Opetusministeriön kanta ole selvä.

Emme voi nykytilanteessa hyväksyä näitä suunnitelmia. Koulutustarve ei ole niin suuri, etteikö sitä pystyittäisi Tampereella hoitamaan, jos laitoksen resurssit turvataan. Suunnitelmia voidaan tehdä vastaitten, kun kirjastotieteen ja informatiikan laitoksen opettaja- ja tutkijavoimat sekä muut resurssit ovat riittävät.

Tampereella 24. huhtikuuta 1979

Tampereen Yliopiston kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijat -
UDK ry:n hallitus

puolesta

Tuula Haavisto, pj.

KIRJASTOPOLIITTISEN YHDISTYKSEN

Pirkanmaan osaston vuosikokous

Kirjastopoliittisen yhdistyksen Pirkanmaan osasto piti vuosikokouksensa sunnuntaina 8.4. Tampereella. Osaston uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Pertti Vakkari ja toimikunnan jäseniksi Päivi Laakkonen, Tarja Nikander, Arja Salemaa, Pirkko Hakanen ja Olli Tuuteri. Lisäksi päätettiin pyytää UDK:ta nimeämään toimikuntaan oma edustajansa.

Paikalla oli myös KPY:n puheenjohtaja Maija Jussilainen, joten sääntömääräisten asioiden lisäksi käsiteltiin myös periaatteellisia kysymyksiä. Todettiin nykyinen tilanne sellaiseksi, että Pirkanmaan kirjastoihmisillä ei ole minkäänlaista alueellista yhdyssidettä, vaikka tarve olisi ilmeinen. Tältä pohjalta KPY:n Pirkanmaan osastokin voisi löytää todellisen identiteettinsä yhteisten asioiden ajajana ja käytännössä toimivana yhdistyksenä. Ja sinulle, UDK:n jäsen; kun opintosi loppuvat, mikä silloin tulee olemaan yhdyssiteesi ystäviin ja kolleegoihin? Aiotko supistaa suhteesi oman työpaikan pieniin ympyröihin? Mitä jos liittyisit KPY:hyn!

P.S. Seuraatko muuten alamme kaikkia suomalaisia aikakauslehtiä? Opintoneuvonnasta on saatavissa painoasultaan täysin uudistunutta KPY-tiedotetta. Hae omasi!

TYYRI – HÄKLI 4-3 !!!

Asiasanan viime numerossaan julistama LIMBOPIPO-kilpailu sai lähes raivokkaan vastaanoton. Lehtemme painoon mennessä oli tullut kaikkiaan yhdeksän (9) hyväksyttyä vastausta. Yhden äänen saivat sekä laitoksen tutkimushenkilökunta että Asiasanan toimitus. Toimitus kuitenkin sanoutuu irti kilpailusta, olemme jo ajat sitten myöntäneet itsellemme kunnialimbopipon ja haluamme antaa muillekin mahdollisuuden. Lisäksi toimitus joutui hylkäämään kaksi ääntä. Toinen oli ilmoitustaulun kilpailulomakkeeseen liimattu Esko Häklin pää, toinen kilpailulomake hylättiin siitä syystä, että siinä ei oltu mainittu ehdokkaan nimeä, ainoastaan perusteluiksi oli mainittu: "Joukossa tyhmyys tiivistyy".

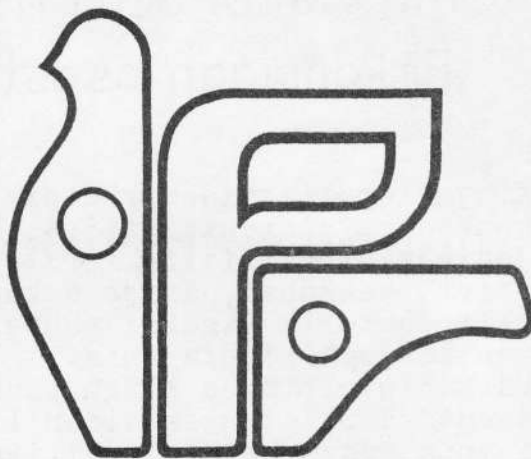

Varsinaisesta sijoituksesta kilpailivat Jouko Tyyri ja Esko Häkli. Häkli sijoitui kolmella (3) äänellä ensimmäiseksi perintöprinssiksi. Perusteluissa kehoitettiin tutustumaan Kirjastolehden maaliskuun numeroon. Voiton peri tällä kertaa Jouko Tyyri neljällä (4) äänellä. Perusteluja emme tohdi julkaista. Ohessa kruunattu voittaja tyytyväisenä loistokkaan saavutuksensa johdosta.

Kilpailu jatkuu, sillä limbot eivät lopu koskaan.

PUNAINEN KANNEL

KULTTUURINHARRASTAJIEN OMA JÄRJESTÖ

Tamperelaisille kulttuurinharrastajille on nyt oma järjestö. Harrastajien tarvitseman ohjaus- ja koulutustoiminnan puutteita poistamaan on perustettu Punainen Kannel r.y.

Yhdistyksen tavoitteena on auttaa kulttuurinharrastajia eteenpäin antamalla tarvittavaa ohjausta ja koulutusta käyttäen apuna ammattitaitailijoita. Yhdistys järjestää vuosittain nuorten harrastajien kulttuurikilpailut. Kilpailujen välillä toimivat säännöllisesti ainakin kirjoittajapiiri ja valokuvaajien kerho. Yhdistys järjestää myös iltamia, runomatineoita ja muita tilaisuuksia.

Tänä keväänä kulttuurikilpailujen sarjoina olivat kirjallisuus, kuvataiteet ja valokuvaus. Ensi keväänä vuorossa ovat esittävän taiteen sarjat eli musiikin, lausunnan ja näyttämötaiteen sarjat. Valmistautumisena kulttuurikilpailuihin järjestetään syyskuussa seminaari näiden alojen harrastajille. Syksyn aikana tullaan kilpailuja muutenkin tekemään tunnetuksi ja antamaan osallistujille tarkempia ohjaita.

Punainen Kannel r.y:n säännöt sallivat tästedes myös henkilöjäsenyyden yhdistyksessä. Jäsenmaksu on 10 mk vuodessa ja jäsenmaksu oikeuttaa paitsi tietenkin vaikuttamaan yhdistyksen toimintaan, myös halvempaan sisäänpääsyyn Punaisen Kanteleen iltamiin ja mahdollisesti muihinkin tilaisuuksiin.

Tarkempia tietoja Punaisen Kanteleen kirjoittapiiristä tai valokuvaajien toiminnasta ym. toiminnasta saat esimerkiksi soittamalla 59569/ Juuso Pajula tai 54681/ Keijo Franck.

Osmo Sounela
Puheenjohtaja
Punainen Kannel ry

MEITÄ KEHUTAAN:

Lopultakin muut ovat huomanneet sen, minkä Asiasanan toimitus on aina tiennyt. Punainen Kannel kulttuuritapahtuman kilpailun järjestöjen tuottaman materiaalin sarjassa myönnettiin Asiasanalle kunniamaininta. Tuomaristo kiitteli erityisesti lehden sisältöä ja kuvitusta.

Kunniakirja on nähtävissä opintoneuvonnassa noudatettavina työaikoina.

Kirjallisuuden vaaroja

Eräälle ystävälleni, kutsukaamme häntä tässä vaiheessa vaikka Uoleviksi, kävi niin että tavoistaan poiketen hän eräänä päivänä meni kirjastoon. Häntä vavahdutti kirjojen paljous, ja hetken hän ajatteli livistää niine hyvineen, tehdä oharin kuten sanotaan.

Mutta kirjastovirkailijat havaitsivat hänen aikeensa. Ystävällinen naishenkilö asettui oven ja Uolevin väliin ja tiedusteli mitä hän haluaisi lainata. Uolevin ei auttanut muu kuin valita umpimähkään pari kirjaa ja ottaa ne mukaansa.

Kotiin päästyään Uolevi luki teokset suurella mielihyvällä; häntä alkoi harmittaa ajatus kuinka monta vuotta olikaan päässyt valumaan hukkaan ilman hyvien kirjojen mukanaan tuomaa iloa. Hän päätti uusia pikaisesti käyntinsä kirjastossa.

Mutta miten ollakaan, Uoleville siunaantui sitten kaikkea muuta pikku puuhaa, ylitöitä, riitoja kotona, esiintymismatkoja, dokauskausia, oopperakäyntejä. Ja niin siinä sitten kävi, että eräänä kauniina päivänä Uolevi kauhukseen huomasi lainaamiensa kirjojen lainausajan menneen umpeen.

Uolevi oli täysin ymmällä. Hän ei tiennyt mitä tehdä. Hän oli aina huolehtinut kaikista sitoumuksistaan, laskuista, vuokrista, uhkasakoista, avioliittolupauksista. Mutta kuinka oli meneteltävä palauttamattomien lainakirjojen kanssa?

Uolevi vilkaisi taaksensa. Myöhästyneet kirjat polttivat työpöytää, tuntui kuin ne saataisivat minä hetkenä tahansa kärehtää siitä läpi kuin vahingossa päälle jäänyt silitysrauta.

Uolevi kävi heittämässä mären pyyhkeen niiden ylle.

Uolevin työmatka kulki kirjaston ohi. Hän päätti vaihtaa reittiä vaikka matka siitä piteneekin. Pian hän ei uskaltanut enää kävelläkään vaan ryhtyi käyttämään taksia, ylellisyysjohon hänellä itse asiassa ei olisi ollut varaa.

Mutta eräänä päivänä kävi niin, että taksi pysähtyi liikennevaloihin. Uolevista alkoi tuntua, että häntä tuijotettiin. Hän käänsi päätänsä. Viereisestä autosta häneen katsoivat kirjastovirkailijan yhtä aikaa surulliset ja syyttävät silmät!

Uolevi ei enää uskaltanut mennä töihin. Hän maleksi kämpillä, poltti tupakkaa jota talonmies hänelle kantoi ja vietti univapaita öitä. Kaiken aikaa hän mietti, ja lopulta syytti!

Uolevi meni peruuskiliille, ensi lukuvuonna voimaan astuva ruokailutuki.

si asua mustilla lasilla ja isoisän maahan asti ulottuvalla päällystakilla. Hän otti kirjat mukaansa ja meni kirjastoon.

— Uolevi, nämä kirjat lainannut henkilö, on valitettavasti kuollut. Liikenneonnettomuudessa. Olen pesän uskottu mies ja löysin nämä teokset hänen jäämistöstään. Pyydän palauttaa.

— Älkää yhtään yrittäkö, sanoi kirjastovirkailija. — Me tunnimmme teidät heti!

Kaksi virkailijaa tarttui Uoleviin ja hänet vietiin kirjaston kellariin. Sieltä kuului pitkään solmuruoskien viuhunaa ja tuon onnettoman sielun epätoivon Vanhemmat, vakavallimeinen nuoripari, tilaavat kumpikin lankkupihvin.

Miehenalku panee perunaviipaleita suuhunsa molemmilla

Eilisessä lehdessä Origon pakinan loppu oli pahasti seonnut. Pakinan viimeinen kappale kuuluu:

Kaksi virkailijaa tarttui Uoleviin ja hänet vietiin kirjaston kellariin. Sieltä kuului pitkään solmuruoskien viuhunaa ja tuon onnettoman sielun epätoivoista ulvontaa joka vähitellen voimien ehtyessä vaimeni.

Pakinan lopussa olleet viisi riviä, jotka kertoilivat lankkupihvin syömisestä, olivat jotain aivan muuta juttua.

HESA 19. 3. 79

Arvoisat päättäjät

Viime vuosien aikana opiskelijoiden toimeentulo on huonontunut. Opintolainan reaaliarvo on laskenut vuodesta 1972 vuoteen 1978 mennessä 34,2 % ja opintorahan perusosan reaaliarvo 42,2 %. Opintotuen arvoa on heikentänyt korkojen maksu opiskeluaikana. Lisäksi täysi-

ikäisyysraja on jättänyt monet opiskelijat kokonaan opintotuen saamisen ulkopuolelle. Kaikilla tulisi mielestämme myös olla oikeus vanhempien varallisuudesta riippumatta saada opintotukea. Opiskelijat tarvitsevat tehokkaampia uudistuksia kuin ensi lukuvuonna voimaan astuva ruokailutuki.

Vaadimme, että

— opintorahan perusosan markkamäärää on nostettava enemmän suhteessa opintolainaan

— opintotuen korot on siirrettävä valtion maksettaviksi

— lapsiperheiden lainakorotus on annettava opintorahana

— täysi-ikäisyys on toteutettava myös opiskelijoille myönnettävän opintotuen kohdalla

— takaisinmaksussa on huomioitava todellinen taloudellinen tilanne. Työttömyysajalta tulisi opintolainojen korot siirtää kokonaisuudessaan valtion maksettaviksi.

Tampereen yliopiston kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijoiden ainejärjestön UDK ry:n hallituksen puolesta

Tuija Sonkkila
sihteeri

YLIOPPILASLEHTI

AJANTAPPOLISTA

Tampereen Taidemuseo, Puutarhakatu 34, avoinna iltapäivisin
4.5-27.5. Pohjoismaisia satukirjakuvituksia sekä italialaista
nykytaidetta (Bucci, Piacesi, Paulucci)

Tampereen nykytaiteen museo, Palomäentie 23, avoinna 12-20
4.5-30.5. Kalevi Luodema - reprografiikkaa
- näkymiä ja tilanteita Espanjasta
Jan Groth - gobeliineja
4.5-12.8. 12 tamperelaista taiteilijaa

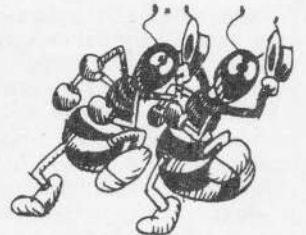
Sara Hildénin taidemuseo, Särkänniemi, avoinna 11-20 (ma sulj.)
- loistava avajaisnäyttely jatkuu (kipin kapin)

Teattereissa esitetään edelleen näytelmiä:

AHAA-teatterin Solveigin laulun ovat kaikki toivottavasti jo
nähtäneet?

IV Näyttelijäkurssin Naama & Nenä kannattaa käydä
katsomassa; viimeinen esityskerta on Teatterimon-
tussa 11.5.

Tanssiteatteri Polar (Kirkkokatu 1, Frenckell)
esittää 6.5. Myyrä ja hänen ystävänsä, ja 9.5.
esitetään Tampere-aiheinen tanssiteos.

Musiikin alueelta:

11. ja 12.5. Yliopiston juhlasalissa Kaupunginorkesterin konsertti,
luvassa on Sibeliusta, Tšaikovskia ja Brahmsia. Johtajana J. Jalas
ja solistina Luolajan-Mikkola, viulu.

5.5. Sulasolin sekakuorokonsertti klo 18 Tampereen Konservatoriossa
Ja kun pyynikki kiristää, muista yo-talo (pogopogo)

Muuta merkillistä:

6.5. Valtakunnallinen partioparaati

26-27.5. Merkonomiliiton Liittokokous hotelli Rosendahllissa

Kesällä tapahtuu kaikenlaista ympäri maata:

**Kuopio Tanssii
ja Soi 10 vuotta**
4.-14.6.

**Savonlinnan Ooppera-
juhlat 8-26.7.**

Pori Jazz
12-15.7.

Pohjolan suurin ja kaunein jazztapahtuma!

Turun Musiikkijuhlat
20 vuotta 4-9.8.

**Kaustisten Kansan-
musiikkijuhlat**
16-22.7.

**Tampereen Teatteri-
kesä 14-19.8.**

Jyväskylän Kesä
26.6.-5.7.

Helsingin Juhlaviikot
23.8.-7.9.